

ΟΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΝΤΟΝΜΕΔΩΝ

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 21 Δεκεμβρίου 2012 21:52 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Γράφει ο *Ιωάννης Αυξεντίου*

 Share   Tweet   Email   Share

Έχετε σκεφτεί ποτέ, ποιές θα ήταν οι συνέπειες για την Ελλάδα, εάν το κίνημα των κρυπτοϊουδαίων ντονμέδων είχε αποτύχει και η Τουρκία παρέμενε μία μουσουλμανική χώρα; Εκτός του ότι η εκστρατεία της Μικράς Ασίας θα είχε σίγουρα διαφορετική κατάληξη και σήμερα ίσως ο χάρτης της Ελλάδας να συμπεριλάμβανε και τις ακτές της Μικράς Ασίας, είναι σίγουρο ότι η Τουρκία, ως μουσουλμανική χώρα, θα είχε μείνει έξω από τους δυτικούς οργανισμούς, το NATO κ.λπ, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να γεύρει διεκδικήσεις εναντίον της Ελλάδας· και φυσικά δεν θα μπορούσε να εισβάλει στην Κύπρο. Όμως και στην μέση Ανατολή, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά, αφού το Ισραήλ θα είχε στην περιοχή του μία ακόμη μουσουλμανική χώρα που θα ήταν εχθρικά κείμενη απέναντι του. Ας κάνουμε λοιπόν μία σύντομη σύνοψη της ιστορίας των ντονμέδων, γιατί όπως θα δούμε στην συνέχεια, υπάρχουν κάποιες νέες αποκαλύψεις με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Τον 17ο αιώνα εμφανίστηκε στην Οθωμανική αυτοκρατορία (στη Σμύρνη) ένας άνθρωπος φυσικά και μεταφυσικά διεστραμμένος: ο Shabbetai Zevi, Εβραίος ασκεναζί, του οποίου ο πατέρας προερχόταν από την Πάτρα. Στην νεανική του ηλικία μυήθηκε στα μυστικά του εβραϊκού οργιαστικού γνωστικισμού: Η σωτηρία επέρχεται μέσω της αμαρτίας. Ο μύστης πρέπει να γευθεί όλα τα αμαρτήματα.

Αυτός ο άνθρωπος, λοιπόν, κατάφερε να φτιάξει ένα τεράστιο «μεσσανικό» κίνημα κηρύττοντας τις δοξασίες του Γνωστικισμού και την κατάργηση κάθε παραδοσιακής θρησκείας. Πολλοί ραββίνοι πιστέψανε πως ήταν ο Μεσσίας που περίμεναν – και τον ακολούθησαν. Η Θεσσαλονίκη, η Σμύρνη και η Κωνσταντινούπολη εξελίχθηκαν στα σημαντικότερα κέντρα αυτού του μεσσανικού/γνωστικού κινήματος. Τελικά ο Σουλτάνος ανησύχησε και έδωσε εντολή να συλληφθεί ο Shabbetai Zevi. Αυτός τότε ασπάστηκε το Ισλάμ, δίνοντας εντολή στους Ιουδαίους οπαδούς του να κάνουν το ίδιο αλλά μόνο εξωτερικά: «Από τα μέσα», μυστικά, θα παρέμεναν πιστοί στον μεσσανικό γνωστικισμό που κήρυττε ο Shabbetai Zevi. Αυτό και έγινε· και οι Τούρκοι τους ονόμασαν dönme (πληθυντικός: dönmler [στα ελληνικά ντονμέδες]), δηλαδή αποστάτες. Περί το 1900 ζούσαν στη Θεσσαλονίκη περίπου 15.000 (!) ντονμέδες, χωρισμένοι σε τρεις τάξεις, τους Konyosos, τους İsmirli και τους Jakoblar (Jacobiti).

Βίωσαν την πίστη τους με άκρα μυστικότητα, παντρεύονταν μόνο μεταξύ τους και τελούσαν σεξουαλικές τελετές οργιαστικού χαρακτήρα, όπως το «Σβήσιμο των Φώτων». Πολλοί ντονμέδες κατετάγησαν στον Τουρκικό στρατό, έγιναν αξιωματικοί και υπήρξαν από τους πρωτεργάτες του κινήματος των Νεότουρκων στη Θεσσαλονίκη. Στην πρώτη κυβέρνηση που ανέλαβε την εξουσία μετά την επανάσταση των Νεότουρκων το 1908, συμμετείχαν τρεις ντονμέδες υπουργοί, μεταξύ των οποίων και ο υπουργός των Οικονομικών Τζαβίτ μπέης. Πολλοί Εβραίοι της Θεσσαλονίκης επίμονα υποστήριζαν πως και ο ίδιος ο Κεμάλ Ατατούρκ ήταν ντονμές.

Αυτό λοιπόν που ονομάστηκε «Κεμαλισμός» και «εκκοσμικευμένο τουρκικό κράτος» μπορεί να θεωρηθεί υλοποίηση του σχεδίου του εβραϊκού Γνωστικισμού όσον αφορά στην Τουρκία: Καταστροφή της παραδοσιακής θρησκείας και των παραδοσιακών κοινωνικών δομών της χώρας αυτής και, παράλληλα, δημιουργία ενός εθνικισμού που στόχευε στην εξαφάνιση των άλλων εθνοτήτων που τότε ζούσαν στην τουρκική επικράτεια – όπως των Ποντίων και των Αρμενίων. Τώρα, όσον αφορά τα γεγονότα που οδήγησαν τον Ελληνικό στρατό στη Μικρασιατική Καταστροφή, μπορεί να συνοψιστούν ως εξής: Το Αμερικανικό ιουδαϊκό λόμπυ γνωρίζοντας προφανώς την πραγματική φύση των Κεμαλιστών, έπεισε τον πρόεδρο των ΗΠΑ Thomas Woodrow Wilson, ότι δεν έπρεπε να διαμελιστεί η Τουρκία. Έτσι, οι Αμερικανοί αποφάσισαν να στηρίξουν την ύπαρξη μιας Κεμαλικής Τουρκίας. Οι στρατιωτικοί τους αναλυτές κατανόησαν εκείνο που από καιρό είχε επισημάνει ο Μεταξάς, ότι δηλαδή η έκβαση του πολέμου θα κρινόταν κατά βάση στη θάλασσα. Έτσι, υπό το πρόσχημα της βλάβης συμφερόντων τους, έφθασαν στο σημείο να αρνηθούν στην Ελληνική πλευρά δικαίωμα αποκλεισμού των τουρκικών παραλιών. Οποιοδήποτε ανάλογη στάση ουσιαστικών τήρησαν οι Γάλλοι, οι Ιταλοί ακόμη και οι Βρετανοί. Επιπλέον, ο ελληνικός στόλος, σε όχι ιδιαίτερα καλή κατάσταση μετά την περιπέτεια του διχασμού και βασικός στόχος της προπαγάνδας των σοσιαλιστών, στη χρηματοδότηση της οποίας πρωταγωνιστούσαν Ιουδαίοι της Ελλάδας, δεν ήταν τότε σε θέση να αναπτύξει δράση μεγάλης εμβέλειας. Η Ελληνική πορεία προς την καταστροφή ήδη ήταν απρόσκοπτη. Όπως είναι γνωστό, σημαντικοί πολιτικοί της σύγχρονης Τουρκίας ήταν ντονμέδες (Ισμαήλ Τζέμ , Τανσού Τσιλέρ κ.λπ.) Επίσης πολλά από τα υψηλόβαθμα στελέχη του τουρκικού στρατού ήταν ντονμέδες μέχρι προσφάτως. Μετά την άνοδο στην εξουσία(2002) του μουσουλμανικού κόμματος της «Δικαιοσύνης και ανάπτυξης», πολλοί αξιωματικοί κεμαλιστές οδηγήθηκαν στην φυλακή, με την κατηγορία εμπλοκής σε συνωμοσία για ανατροπή της κυβέρνησης του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Και τώρα ερχόμαστε σε μια άλλη περιοχή της Μέσης Ανατολής: Στη Σαουδική Αραβία. Αυτή η χώρα παρουσιάζει κάποιες έντονες αντιφάσεις, που ήταν δύσκολο να βρουν μία λογική εξήγηση. Από την μία συνεργάζεται στενά με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και το Ισραήλ και από την άλλη, είναι η κοιτίδα της πιο εξτρεμιστικής (κάποιος θα μπορούσε να πει προβοκατόρικης) μορφής του Ισλάμ, δηλαδή του Ουαχαμπισμού. Αυτό το μουσουλμανικό κίνημα θεμελιώθηκε από τον «Αραβα» θεολόγο Muhammad ibn Abd al- Wahhāb (1703– 1792)· έτσι τουλάχιστον λέει η επίσημη Ιστορία. Όμως, ως συνήθως, φαίνεται ότι τα πράγματα είναι πιο σύνθετα. Μία άκρως απόρρητη έκθεση της Γενικής Διεύθυνσης Στρατιωτικών Πληροφοριών του Ιράκ, με τίτλο **"Η εμφάνιση και οι ιστορικές ρίζες του Ουαχαμπισμού"** η οποία συντάχθηκε τον Σεπτέμβριο του 2002 και κυκλοφόρησε στις 13 Μαρτίου του 2008 από την Αμερικανική Στρατιωτική Υπηρεσία Πληροφοριών, μεταφρασμένη στα Αγγλικά, επισημαίνει τις Ντονμέ ρίζες του ιδρυτή του Ουαχαμπισμού, του εν λόγω Muhammad ibn Abd al-Wahhāb. Ένα μεγάλο μέρος των πληροφοριών συγκεντρώθηκαν από τα απομνημονεύματα ενός κυρίου ονόματι Humfer. Αυτός ήταν Βρετανός κατάσκοπος, ο οποίος χρησιμοποίησε το όνομα «Μωάμεθ » και, όπως φαίνεται, να ήταν ένας Εξέρος (δηλαδή από το Αζερμπαϊτζάν) που μιλούσε τουρκικά, περσικά και αραβικά. Αυτός ήρθε σε επαφή με τον Wahhab στα μέσα του 18ου αιώνα, με σκοπό τη δημιουργία μιας αίρεσης του Ισλάμ, που τελικά θα επέφερε μία αραβική εξέγερση κατά των Οθωμανών, ώστε να ανοίξει το δρόμο για την ίδρυση ενός ιουδαϊκού κράτους στην Παλαιστίνη. Η ιρακινή έκθεση κάνει επίσης κάποιες εκπληκτικές αποκαλύψεις, για την οικογένεια Σαούντ. Αναφέρει το βιβλίο του Αμπντούλ Ουαχάμπ Ιμπραχίμ αλ-Σαμαρί, «Το Κίνημα Ουαχάμπι: Η αλήθεια και οι διαδρομές», το οποίο γράφει ότι ο Βασιλιάς Abdul Aziz Ibn Saud, ο πρώτος βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας, καταγόταν από τον Mordechai bin Ibrahim bin Moïshe, έναν Εβραίο έμπορο, επίσης, από την Βασόρα. Στην Νατζντ, ο Moïshe εντάχθηκε στην φυλή Aniza και άλλαξε το όνομά του σε Markhan bin Ibrahim bin Musa. Τελικά, ο Mordechai πάντρεψε τον γιο του, Τζακ Νταν, ο οποίος μετονομάστηκε σε Al-Qam, με μια γυναίκα από τη φυλή Anzah της Νατζντ. Από αυτή την ένωση γεννήθηκε η μελλοντική οικογένεια Σαούντ .

Muhammad ibn Abd al-Wahhab

Οι Σαούντ καθιέρωσαν τον Ουαχαμπισμό ως επίσημη θρησκεία του κράτους του νέου Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας και, όπως και οι κεμαλιστές στην Τουρκία, άρχισαν να κινούνται ενάντια σε άλλες ισλαμικές πεποιθήσεις και δόγματα, συμπεριλαμβανομένων των Σουνιτών και Σιιτών. Και τώρα, ας συνοψίσουμε τα αναπόφευκτα συμπεράσματα που βγαίνουν από όσα προαναφέραμε:

ο βασιλικός οίκος Saudi

Α) Το φαινόμενο του κρυπτοϊουδαϊσμού και του εβραϊκού γνωστικισμού είχε τεράστιες γεωπολιτικές συνέπειες. Το γεγονός αυτό δικαιώνει την Ισπανική Ιερά εξέταση.

Β) Αυτό το δεύτερο συμπέρασμα, νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό: Ο ιουδαϊκός γνωστικισμός δημιούργησε την κοσμική αστική δημοκρατία και ταυτίστηκε με αυτή, αλλά ταυτόχρονα κατασκευάζει και τους εχθρούς του ίδιου του συστήματος του: Δημιούργησε το φονταμενταλιστικό Ισλάμ (Ουαχαμπισμό), αλλά και την ναζιστική Γερμανία(Θεόδοτος: **H WALL STREET ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ**), και την επίθεση στους δίδυμους πύργους, και την Αλ Κάιντα. Ο πρώην υπουργός εξωτερικών της Μεγάλης Βρετανίας Ρόμπιν Κούκ είχε δηλώσει: «Ο Μπιν Λάντεν υπήρξε προϊόν ενός μνημειώδους λάθους στους υπολογισμούς των δυτικών υπηρεσιών ασφαλείας. Καθ' όλη τη δεκαετία του 1980 εξοπλιζόταν από τη CIA και χρηματοδοτείτο από τους Σαουδάραβες για να διεξάγει Τζιχάντ [Ιερό Πόλεμο] κατά της ρωσικής κατοχής του Αφγανιστάν. Η Αλ Κάιντα, που κυριολεκτικά σημαίνει «βάση δεδομένων», ήταν αρχικά το αρχείο ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή με τα ονόματα χιλιάδων μπουτζαχεντίν που είχαν προσληφθεί και εκπαιδευτεί με την βοήθεια της CIA. Ανεξήγητα, αλλά με καταστροφικές συνέπειες, δεν φαίνεται να είχαν κατανοήσει στην Ουάσινγκτον ότι, όταν η Ρωσία δεν θα είχε πια ενδιαφέρον, η οργάνωση του Μπιν Λάντεν θα έστρεφε την προσοχή της προς τα δυτικά...».

Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι ο ιουδαϊκός γνωστικισμός είχε την ιδιοφυή σύλληψη, να εφαρμόσει στην πολιτική, με έναν ορισμένο τρόπο, τις γνωστές φράσεις του Π.Κ Καβάφη: Και τώρα τι θα γίνωμεν χωρίς βαρβάρους; Οι άνθρωποι αυτοί είναι μια κάποια λύση...

Ο εβραϊκός γνωστικισμός κατανόησε, ότι για να διατηρηθεί στην ζωή, έχει ανάγκη από εχθρούς. Και, όταν αυτοί οι εχθροί δεν υπάρχουν, τους δημιουργεί.

Ακολουθεί ένα ενδιαφέρον βίντεο φτιαγμένο από τούρκους μουσουλμάνους, που παρουσιάζει τους πιο σημαντικούς ντοινμέδες της Τουρκίας:

[Πηγή](#)